

Budost události

Tak jako jsme odlišili právě aktuální přítomnost (aktuální jsoucnost) události od jejích již uskutečněných, tj. nastalých a uplynulých jejích jsoucností, jež jsme charakterizovali jako ‚bylé‘, můžeme a vlastně musíme zavést nový termín pro souborještě nenastalých a ještě neaktuálních „jsoucností“ události, totiž „budost“. Budost události je tudíž ta část události, která se teprve musí aktualizovat, ale ačkoliv ‚ještě není‘ (tj. je ještě ne-jsoucí), už o ní můžeme uvažovat a pokoušet se její uskutečnění (nastávání) alespoň částečně odhadnout a předvídat. Tak jako je zapotřebí vždycky upřesnit, v jakém smyslu nějaká událost (nějaké jsoucno) ‚jest‘, tak musíme analogicky vždycky upřesnit, v jakém smyslu máme na mysli událost (resp. její ‚část‘, eventuálně vůbec „něco“), o které řekneme, že ‚není‘, tedy že je ne-jsoucí.

Písek, 180907-2.)